

[Helge Madsen.]

Jeg imødeser en deling i udvalget efter en anden linje, efter linjen jurister-ikke jurister, det har jeg været ude for før; men jeg har dog et begrundet håb om, at juristerne ikke altid vil være enige, således at der også kan blive ørenlyd for os andre.

Hvad angår afsnittet om voteringsordningen i højesteret — det blev jo ikke til offentlig votering — er den højtærede ministers forslag begrænset. Også her kunne jeg imidlertid ønske flere oplysninger om erfaringer fra udlandet med de forskellige muligheder. Principielt vil jeg hævde ønskeligheden af den størst mulige offentlighed; jeg tror, at det vil styrke højesterets anseelse og øge befolkningens tillid til højesteret, hvis den størst mulige offentlighed gennemføres. Fra andre områder har jeg erfaring for, at hemmelighedsfuldhed, udelukkelse af offentligheden, giver anledning til forskellige ubehageligheder.

Hvad angår spørgsmålet om nordiske sagføreres møderet, har den højtærede minister valgt en formulering, som er forsigtig. Jeg er glad for den udvikling, der her er påbegyndt. Vi står jo foran endnu større afgørelser med hensyn til et samarbejde ud over grænserne. Den formulering, den højtærede justitsminister her har valgt, kan jo til den tid anvendes i udvidet form, så der i stedet for „fra andet nordisk land“ kommer til at stå „fra andre lande“.

Aksel Larsen: Mine forgængere i denne drøftelse har kulegravet den foreliggende sag så indgående, så omhyggeligt, så langvarigt og så grundigt, at jeg selv med min bedste eller ondeste vilje ikke ville være i stand til at tage et eneste spadestik på et sted, hvor der ikke var taget flere spadestik i forvejen. Alene af den grund kan jeg undlade at gå dybt ind på sagen; men jeg kan også undlade det, fordi det ikke forekommer mig at være nødvendigt. Det forekommer mig ikke nødvendigt her at foretage en gennemgang af alle de historiske og juridiske forudsætninger for dette lovforslags gennemførelse eller ikke-gennemførelse, som måtte foreligge, eftersom det, der her foreslås, er så uendelig enkelt og letfatteligt. Det, det drejer sig om, er, at højesteretssagførerprøven afskaffes. Jeg er fuldstændig enig med den højtærede justits-

minister i den begrundelse herfor, der er givet, og jeg finder, at den udformning, man har givet forslaget om højesteretssagførerprøvens afskaffelse, er den bedste, det kan få på nuværende tidspunkt. Jeg vil blive meget overrasket, hvis det udvalg, der bliver nedsat, skulle være i stand til at finde en bedre og mere tilfredsstillende udformning.

Hvad angår voteringen, kan jeg sige noget tilsvarende. Jeg tror ikke, det er så væsentligt, om man får offentlig votering i højesteret; derimod tror jeg, det er meget væsentligt, at man får at vide, hvordan hver enkelt dommer har voteret, og at man får hver enkelt dommers begrundelse. Jeg kan kun takke den højtærede justitsminister for, at han har skåret igennem mange, mange års diskussion om dette spørgsmål og her er kommet med et forslag, der er til at tage og føle på, og som jeg håber bliver vedtaget af det høje ting.

Også det tredje punkt i lovforslaget: at advokater og sagførere fra andre nordiske lande under visse, givne forhold skal have ret til at procedere for dansk ret, finder vi rimeligt, og vi kan tiltræde det.

Jeg skal kun tilføje — selv om det ikke direkte vedrører lovforslaget — at jeg håber, der kommer noget ud af det, den højtærede justitsminister nævnte i slutningen af sin fremsættelsestale (sp. 313—314):

„Det er af udvalget oplyst, at højesteret har erklæret at ville overveje spørgsmålet om en videre anvendelse af den eksisterende, men i en lang årrække ikke benyttede hjemmel til direkte bevisførelse for højesteret. Jeg håber, at højesterets overvejelse må føre til et positivt resultat.“

Jeg deler fuldkommen den højtærede ministers håb; også jeg håber, at højesteret må nå til et positivt resultat af disse overvejelser. Skulle dette ikke blive tilfældet, kan det blive nødvendigt senere at beskæftige sig med dette spørgsmål her i tinget.

Ja, med disse ord vil jeg takke den højtærede justitsminister for fremsættelsen af lovforslaget. Jeg håber, det må få en let og hurtig gang gennem tinget, og jeg kan tilsige mit partis medvirken til dets fremme.